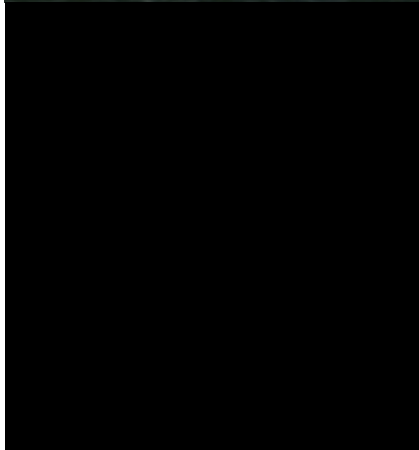

© Angel Cerezo

El 1914 la ciutat de Rotterdam va començar la seva expansió, enderrocant les muralles, i ha arribat als nostres dies amb el port més gran d'Europa i el segon més gran del món. Les perspectives de la ciutat eren molt bones en aquelles dates, fins que el procés natural i lineal de desenvolupament de la ciutat es va interrompre el 14 de maig de 1940 i va canviar la seva història.

Rotterdam va ser bombardejada durant la guerra pels alemanys, un episodi nazi de només quinze minuts, però els efectes destructius que va originar van ser enormes i devastadors, fent de la ciutat pràcticament una tabula rasa. Posteriorment, després de la guerra, a la fi dels anys 60, va començar la reconstrucció i sobretot una aposta clara per la innovació i la

modernització en tots els seus àmbits, i per descomptat, en l'urbà i l'arquitectònic.

Aquesta aposta pel desenvolupament va ser i és el símbol que va portar a la reconstrucció, però també va portar a perdre una part de la memòria del passat. En aquestes circumstàncies, les característiques de les construccions arquitectòniques funcionalistes van trobar un terreny fèrtil on expandir-se. Aquesta sensibilitat de fer dialogar el context existent amb la modernitat va ser la base de l'escola en les noves generacions, posant les bases per a una alternativa al post modernisme i al funcionalisme.

Una de les zones de la ciutat d'interès a visitar és l'illa de Wijnhaven (Port del Vi), situada en una posició estratègica entre el centre de Rotterdam i el riu Maas. Aquesta va ser transformada en un barri residencial atractiu on edificis de nova construcció s'integren amb les construccions dels anys cinquanta. El projecte, per equilibrar les exigències del mercat immobiliari sense alterar les característiques de l'illa va promoure adoptar un model de regeneració dinàmica, una estratègia oberta, similar a les lleis del zoning dels EUA, on el posicionament, la forma i la dimensió dels edificis no són definits a priori.

Durant el projecte del masterplan, el desenvolupament del programa funcional es va projectar amb una sèrie d'usos mixtos, un ús híbrid i llavors va passar a denominar-se "Transformació Dinàmica". Impulsat pel propi Municipi de Rotterdam, ha millorat en gran mesura el model de vida a la zona centre de la ciutat.

Les úniques regles previstes són referides a la conservació dels volums pre-existents i les proporcions dels nous high rise respecte a l'àrea projectual en manera de preservar les visuals panoràmiques i la incidència de la llum natural.

The Red Apple, és una de les torres més conegudes, és un elegant i esvelt gratacel de 123 metres d'alçada que destaca per sobre del conjunt per la seva característica façana de línies vermelles verticals. Aquesta torre d'apartaments recorda a l'arquitectura americana de la ciutat de Chicago, encara que en realitat forma part d'un complex que està al costat de diferents tipologies residencials, activitats comercials i oficines, i ocupa l'extremitat Est de la illa i per les altres tres parts restants s'envolta d'aigua.

L'edifici està construït per tres blocs independents: l'edifici de 5 pisos pre-existent, una torre de 120 metres i un volum pentagonal de 53 metres en voladís superant l'estructura principal. Els pisos inferiors amb oficines, activitats comercials i els serveis estan organitzats entorn a una galeria central en correspondència de la Scheepsmakerstraat, una de les connexions que en origen travessen l'illa i que el projecte ha emfatitzat intencionadament el centre amb funcions de caràcter públic. Les façanes són completament recobertes de làmines d'alumini vermell anoditzat amb elements en fusta i vidre. Els alçats de la torre segueixen les línies verticals i es diferencien segons l'orientació així que les obertures en façana garanteixin a cada apartament una òptima visual de l'entorn.

Aquesta avantguardista obra híbrida de color vermell llueix brillant en aquesta zona centre de la ciutat i a més s'integra amb el teixit urbà, sent un bon exemple d'innovació i modernització entre l'entorn, els edificis existents i la nova construcció.

Angel Cerezo, arquitecte. Corresponsal del COAC a Rotterdam, Holanda.

19 gener 2017

[1]

Tornar

[2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://arquitectes.eu/ca/mon/revista-corresponsals/rotterdam-camp-experimental>

Links:

[1] <http://arquitectes.eu/ca/printpdf/printpdf/11229>

[2] <http://arquitectes.eu/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>